

3. neděle postní – 15. 3. 2029

Návrh průběhu nedělní rodinné bohoslužby / Rozjímání nad nedělním evangeliem

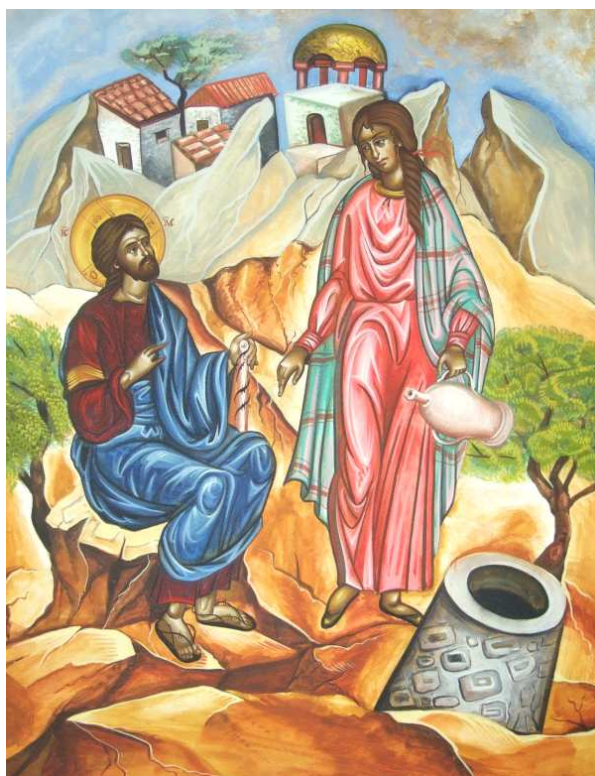
- *Vytvořte si prostředí vhodné pro modlitbu. Vystavte si kříž nebo ikonu, zapalte svíčku. Určete někoho z rodiny, kdo bude modlitbě předsedat.*
- Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého
- *Chvilí zpytujte svědomí. Uvědomte si ve chvíli ticha, co chcete, aby vám Bůh odpustil.*
- Smiluj se nad námi, Pane. --- Zhřešili jsme proti tobě --- Ukaž nám, Pane, své milosrdenství --- a dej nám svou spásu. --- Smiluj se nad námi, všemohoucí Bože, odpusť nám naše hříchy a doved' nás do života věčného. Amen.
- Modleme se: Bože, studnice milosrdenství a dobroty, ty nám dáváš příležitost, abychom svou hříšnost léčili modlitbou, postem a štědrostí; pohleď, jak ve svědomí cítíme svou vinu a pokorně se z ní vyznáváme, ukaž na nás své veliké slitování, odpusť nám a pozvedni nás k sobě. Prosíme o to skrze tvého Syna našeho Pána Ježíše Krista, neboť on s tebou žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

- *Přečtěte evangelium dnešní neděle: (Jan 4,5-42)*

Slova svatého evangelia podle Jana. ---

Sláva tobě, Pane.

Ježíš přišel k samařskému městu zvanému Sychar, blízko pole, které kdysi odkázal Jakub svému synu Josefovi. Tam byla Jakubova studna. Ježíš, unavený chůzí, posadil se - tak (jak byl) - u té studny. Bylo kolem poledne. Tu přišla jedna samařská žena navázat vodu. Ježíš jí řekl: „Dej mi napít.“ - Jeho učedníci totiž odešli do města, aby koupili něco k jídlu. - Samařská žena mu odpověděla: „Jak to? Ty, Žid, žádáš o napítí mne, Samaritánku?“ Židé se totiž se Samaritány nestýkají. Ježíš jí na to řekl: „Kdybys znala Boží dar a (věděla), kdo ti říká: `Dej mi napít', spíše bys ty poprosila jeho, aby ti dal živou vodu.“ Žena mu namítla: „Pane, vždyť ani nemáš (vědro), a studna je hluboká. Odkud tedy chceš vzít tu živou vodu? Jsi snad větší než náš praotec Jakub, který nám dal tuto studnu a sám z ní pil i jeho synové a jeho stáda?“ Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo se napije této vody, bude zase žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného.“ Žena mu řekla: „Pane, dej mi tu vodu, abych už nikdy neměla žízeň a nemusela sem chodit čerpat.“

Ježíš jí řekl: „Jdi, zavolej svého muže a zase přijď sem.“ Žena mu odpověděla: „Nemám muže.“ Ježíš jí na to řekl: „Správně jsi odpověděla: `Nemám muže'; pět mužů už jsi měla, a ten, kterého máš teď, není tvůj muž. To jsi mluvila pravdu.“ Žena mu řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. Naši předkové uctívali Boha tady na té hoře, a vy říkáte: `(Jen) v Jeruzalémě je to místo, kde se má Bůh uctívat.'“ Ježíš jí odpověděl: „Věř mi, ženo, nastává hodina, kdy nebudete uctívat Otce ani na této hoře, ani v Jeruzalémě. Vy uctíváte, co neznáte, my uctíváme, co známe, protože spása je ze Židů. Ale nastává hodina - ano, už je tady - kdy opravdoví (Boží) ctitelé budou Otce uctívat v duchu a v pravdě. Vždyť Otec si vyžaduje takové své ctitele. Bůh je duch, a kdo ho uctívají, mají ho uctívat v duchu a v pravdě.“ Žena mu řekla: „Vím, že má přijít Mesiáš, nazvaný Kristus. Ten, až přijde, oznámí nám všechno.“ Na to jí řekl Ježíš: „Já jsem to, který s tebou mluvím.“

Právě tehdy se vrátili jeho učedníci a divili se, že mluví se ženou. Přesto však se nikdo nezeptal: „Co jí chceš?“ nebo „Proč s ní mluvíš?“ Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem: „Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Snad je to Mesiáš?“ Vyšli tedy z města a šli k němu. Mezitím ho učedníci prosili: „Mistře, najez se!“ On jim však řekl: „Já mám k jídlu pokrm, který vy neznáte.“ Učedníci se mezi sebou ptali: „Přinesl mu někdo něco jíst?“ Ježíš jim řekl: „Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo. Říkáte přece: `Ještě čtyři měsíce, a nastanou žně.' Hle, říkám vám: Zvedněte oči

a podívejte se na pole: jsou už bílá ke žnám. Ten, kdo žne, už dostává svou mzdu a shromažďuje úrodu pro věčný život, takže se raduje zároveň rozsévá i žnec. V tom je totiž pravdivé přísloví: 'Jiný rozsévá a jiný sklízí.' Já jsem vás poslal sklízet, na čem jste nepracovali. Jiní pracovali, a vy sklízíte (plody) jejich práce."

Mnoho Samaritánů z toho města v něj uvěřilo pro řeč té ženy, která svědčila: „Řekl mi všechno, co jsem udělala.“ Když tedy ti Samaritáni k němu přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. Zůstal tam dva dny. A ještě mnohem více jich v něj uvěřilo pro jeho řeč. Té ženě pak říkali: „Věříme už nejen proto, že nám to pověděla, vždyť sami jsme ho slyšeli a víme, že je to skutečně Spasitel světa.“

Slyšeli jsme slovo Boží --- Chvála tobě, Kriste.

- *Jestli chcete, dopřejte si chvíli ticha, ve kterých se budete ptát, co je v evangeliu řečeno pro vás, a pak si přečtete následující rozjímání:*

Hlavní slovo, kolem kterého se evangelium točí, je žízeň. Abychom vstoupili do situace, představme si situaci parného léta, jdeme dvacet kilometrů po rozžhavené asfaltce, všem už dávno došla voda – a kdosi si matně vzpomíná, že v další vesnici bývala hospoda s točeným pivem. Cítíte to?

Sv. Terezie z Avily měla ještě před vstupem do kláštera ve svém pokojíku obraz Samaritánky s Ježíšem a pod ním nápis: Da mihi aquam! - Dej mi tu vodu. A tuto prosbu přijala za svou a četla ji jako výraz své velké žízně po Kristu. To je tedy první téma: žízním po Kristu?

Žízníme po něm? Nebo se pro nás stal pomalu jen zvykem, nedělním koloritem a kdyby nám někdo nade vši pochybnost dokázal, že Bůh není, vlastně bychom si úlevně oddechli? Současná situace, kdy se do kostela nesmí, nás právě před tuto otázku staví. Co vás vedlo k tomu, že jste si udělali rodinnou modlitbu, když jste vlastně nemuseli? Že byste přece jen po něm žíznili?

A Ježíš Samaritánce postupně a pěkně pomalu odkrývá, ukazuje, kým vlastně je – a tím zvětšuje její žízeň, jako když se vyprahlému člověku ukazuje čím dál tím větší sklenice vychlazeného piva. Nejprve je pro ni jen neznámým poutníkem, pak prorokem, pak mesiášem, nakonec tím, kdo jí mění život od základu.

Spirituál kvintet má o žízni jednu svou píseň. Zkusme její text vnímat jako vyjádření žízně po Bohu:

Když kapky deště buší
na rozpálenou zem
já toužím celou duší
dát živou vodu všem
Už v knize knih je psáno:
bez vody nelze žít
však ne každému je dáno
z řeky pravdy pít

Já mám žízeň
věčnou žízeň
stačí říct,
kde najdu vláhu
a zchladím žáhu pálivou
já mám žízeň
věčnou žízeň
stačí říct
kde najdu vláhu
zmizí žízeň

Stokrát víc
nežli slova hladká
jeden čin znamená
však musíš zadní vrátka
nechat zavřená
mně čistá voda schází
mně chybí její třept
vždyť z moře lží a frází
se voda nedá pít

Jak vytékají říčky
zpod úbočí hor
tak pod očními víčky
já ukřívám svůj vzdor
ten pramen vody živé
má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír
až přijde jeho čas

A pak je tu ještě jedna žízeň, Ježíšova. Tím vlastně příběh začíná. Mnohem dřív, než Samaritánka projeví touhu po živé vodě, říká jí Ježíš: „Dej mi napít.“ Sestry Matky Terezy mají ve všech svých kaplích na zdi napsaný Ježíšův výkřik na kříži: „Žízním!“ A čtou ho tak, že Ježíš žízní po jejich lásce. Je náročné v to uvěřit? Je těžké věřit, že pro Ježíše nejsem jen jedním z davu, ale že po mě žízní, touží, prahne? Věřím, že Boží srdce může být zraněné láskou ke mně?

- *Nyní můžete vyslovit své přimlavy. Můžete přečíst následující a přidat k nim své další osobní prosby. Všichni na ně mohou odpovídat slovy Pane, smiluj se nebo Prosíme tě, vyslyš nás.*

Nepropadejme strachu a obavám, ale s důvěrou se obraťme k Bohu, který v minulosti prokázal tolik zázraků a svůj lid vyvedl ze všech těžkých zkoušek

- Věrný Bože, prosíme tě za představitele naší země, aby se nyní dokázali moudře rozhodovat.
- Prosíme tě za všechny nemocné a staré lidi, chraň je a doved' je k uzdravení.
- Milosrdný Pane, velmi tě prosíme za všechny zdravotníky, lékaře a záchranáře.
- Dobrý Bože, pamatuj na nemocné po celém světě a zvláště na ty, kterým nikdo nepomáhá a nemají přístup ke zdravotní péči.
- Moudrý Pane, prosíme tě za celý svět, který se nyní ocitne v těžké ekonomické situaci
- Králi pokoje, prosíme tě za místa plná válečného napětí a politických machinací, zvláště v Turecku či Sýrii.

- Náš Spasiteli, prosíme tě za ty, kdo jsou plní strachu a obav, posilni je a daruj jim odvahu. Bože, ty jsi skála naší spásy. Zachraň nás a doved' nás do plné radosti ve svém království. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.
 - *Pomodlete se Otče náš*
 - *Modlitbu zakončete prosbou o požehnání. Při něm se můžete žehnat znamením kříže: Dej nám, Bože, své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného. Amen.*
 - *Na závěr můžete zazpívat vhodnou píseň*
 - *např.* Před tebou, Pane, temno ztrácí sílu svou, noc odchází a den jasně září.
 - *nebo:* Budiž vděčně velebena
1. Budiž vděčně velebena, / Matko Boží Maria, / že jsi Bohem vyvolena, / spasení nám zrodila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]
 2. Viděl prorok měsíc smavý / pod tvou nohou, Maria, / dvanáct hvězd kol tvój hlavy, / sluncem celás zářila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]
 3. Ve své mysli od věčnosti, / Dívko Páně, Maria, / na tvou krásu, na tvé ctnosti / Boží láska myslila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]
 4. Mezi Tebe, mezi vinu / od počátku, Maria, / vůle Otce z lásky k Synu, / nepřátelství vložila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]
 5. Boží moudrost zbudovala / v tobě stánek, Maria, / by v něm jednou přebývala, / z něho se nám zrodila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]
 6. Bez poskvrny počatá jsi, / Panno čistá, Maria, / vykvetla do rajske krásy, / v lilii ses rozvila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]
 7. Vypros nám, svým hříšným dětem, / milost velkou, Maria, / aby na té pouti světem / i v nás krása zářila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]
 8. A po zdejším putování / ujmi se nás, Maria, / by tě v rajske radování / naše duše spatřila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]